06/06/2019

Αφήνουμε, δυστυχώς, να καθορίζεται η ζωή μας από φόβους

/ Γνώμες

Κάνουμε πράγματα λόγο του φόβου, χάνουμε πράγματα λόγο του φόβου.

Φοβόμαστε να μην χάσουμε, να μην αποτύχουμε.

Φοβόμαστε να αγαπήσουμε, να δοθούμε.

Ο φόβος αυτός πηγάζει από τον λογισμό μας «μην τυχόν και πονέσουμε», γι'αυτό και οι σχέσεις μας με τους άλλους δεν είναι γνήσιες σχέσεις, αλλά σχέσεις τακτικής και υπολογισμών.

Εάν δεν έρθουμε αντιμέτωποι με την παραξενιά του εαυτούλη μας που κτίζαμε τόσα χρόνια μέσα μας θα αυτοκαταστρεφόμαστε συνέχεια. Ακόμα και καλά να μας πηγαίνουν τα πράγματα, μόνο με τον λογισμό ότι μπορεί κάτι να στραβώσει θα τα παρατούμε και θα μιζεριάζουμε.

Δυστυχώς παρατηρείται το φαινόμενο πολλοί άνθρωποι να διακατέχονται από τον σύνδρομο του αδικημένου, του πονεμένου.

Όταν έχουμε συνηθίσει να κυριαρχούν την ύπαρξή μας οι λογισμοί της παραξενιάς μας, τότε είναι φυσικό να φλετάρουμε συνεχώς με την απομόνωση, την εγκατάλειψη, την μελαγχολία, ακόμα και την κατάθλιψη.